Nieuws

terug

nieuwbrievenoverzicht

10e jaargang, nummer 1, februari/maart 2004 – ISSN 1388-7033

Bestuursvergadering 19-01-2004

* Het Liobaklooster buigt zich over de vraag of het nog een contemplatieve orde moet blijven of dat zij een opleidingscentrum wordt voor schoolverlaters ten bate van een sabbatsjaar op het gebied van theologie en kunst.

* Met een van de leden van de Atriumcie is gebrainstormd over het programma van 2004.
* De financiën passeren de revue. Voor de volgende vergadering is de begroting 2004 en de jaarrekening 2003 klaar.
* Website: zie aldaar.
* Volgende bestuursvergaderingen: 15 maart en 17 mei a.s.

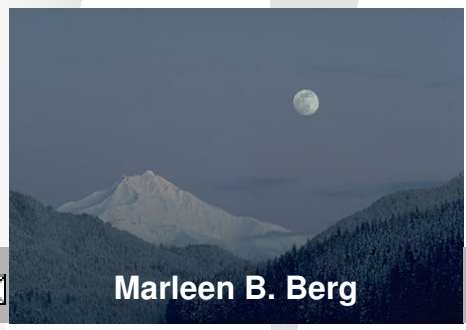

Spiritualiteit

Marleen B. Berg

Column van de voorzitter

Ik kom het de laatste maand overal tegen: spiritualiteit.

Ja, gelukkig ook als inspirerende kracht. Maar verder in tal van zaken waarbij me vooral duidelijk wordt wat moeilijk te begrijpen is. Ook mèt uitleg is het nog steeds moeilijk te vatten. Ik ben tevreden met de omschrijving in onze naam: AKKV, platform voor kunst, spiritualiteit en samenleving. Maar als we praten over de verwezenlijking daarvan is het opeens minder duidelijk: wat moet je doen om zo'n platform te zijn?

klik naar de volledige tekst van deze column

Nieuws van leden

* Margreet Scholten- van Berkel heeft een nieuwe website: paramenten.nl
* In het Papenstraattheater (Papestraat 9) te Zwolle) zit sinds jaar en dag een nis die roept om een beeld. Dat beeld is er nu. Beeldhouwer *Tom Waterreus* heeft in opdracht van Odeon een prachtige kop gehakt van Joan Cele; naamgever van het centrum waar het theater deel van uitmaakt. Het beeld is vrijdag 16 januari onthuld door Eize Koenen, lid van het College van Bestuur van de Hogeschool ArtEZ. Joan Cele werd rond 1350 geboren en stierf in Zwolle in mei 1417. Hij was rector van de stadsschool waar hij een schoolprogramma invoerde met een acht klassen systeem en een afsluitend examen. Onder zijn toezicht en verantwoordelijkheid gaven betere leerlingen uit de hoogste twee klassen les aan jongere scholieren. De school van Joan Cele wordt wel beschouwd als dé voorloper van de middelbare school. De Moderne Devotie, de religieuze beweging waarvan zijn vriend Geert Grote één van de voornaamste voormannen was, riep op tot persoonlijke vroomheid, ingetogenheid en een sobere levensstijl. Onderricht en vorming op de stadsschool waren doortrokken van die beginselen. De school was gevestigd in wat nu het Cele-centrum heet.

* Adreswijziging van Elisabeth Cooymans: Jupiter 11, 3402 HM IJsselstein.

Berichten uit de kunstwereld

Scheiding tussen Collage en Kortenhoef

De stichting Collage heeft vele jaren lang bijzondere diensten, nesciolezingen en andere kleinschalige activiteiten in het Oude Kerkje te Kortenhoef georganiseerd. Een en ander gebeurde in nauw verband met de Oecumenische Streekgemeente (OSG-Kortenhoef). Omdat exposities en samenhangende activiteiten in het kerkje niet mogelijk waren, is herhaaldelijk een andere locatie overwogen. Zo bood zich ongeveer anderhalf jaar geleden de mogelijkheid aan het Pesthuis in het Utrechtse Museumkwartier te verbouwen en in gebruik te nemen. Deze overstap zouden Collage en OSG samen moeten maken. De voorbereidingen waren een jaar op streek toen eind oktober 2003 een minderheid binnen de oecumenische streekgemeente niet naar Utrecht bleek te willen overstappen, waarna het hele project is afgeblazen. Deze gang van zaken was voor Henk Abma, predikant van de OSG en motor van Collage, de reden om met ingang van 1 januari 2004 te stoppen met alle activiteiten in Kortenhoef.

Nieuws

terug

nieuwbrievenoverzicht

10e jaargang, nummer 1, februari/maart 2004 – ISSN 1388-7033

Maar Collage blijft actief: De tweemaandelijkse uitgave addendum wordt voortgezet en zo ook het impresariaat, dat bemiddelt bij de opzet en organisatie van exposities, lezingen, muziek en publicaties. Ook de studie-, stilte- en kunstenaarsweken op Cante Perdric, Gascogne / Gers in Frankrijk gaan gewoon door. De eerste week is gepland in juni 2004 rond de poëzie van Les Murray, toegespitst op Fredy Neptune, een roman in verzen over de 20ste eeuw. De leiding is in handen van filosoof Theo de Boer, psychotherapeut & haptonoom Erik Flapper en Henk Abma. Voor meer informatie over het programma, de omgeving, de reismogelijkheden en het verblijf kunt u mailen naar henkabma@planet.nl

Bloem

De tentoonstelling Bloemen van verlangen reist dit jaar langs drie plaatsen: 's-Hertogenbosch, Enschede en Leeuwarden. Bloemen zijn verbonden met de relatie tussen mens en bloem, met schoonheid en teloorgang, vreugde en verdriet, volmaaktheid en onvolmaaktheid. Deze zaken komen aan de orde in werken die een periode omvatten van de Middeleeuwen tot het heden. Het geheel is in drie thema's opgedeeld: Verlangen naar het paradijs, De vergankelijkheid en De maakbare wereld. De expositie is in het Noord-Brabants Museum in 's-Hertogenbosch van start gegaan en daar tot en met 9 mei te zien, daarna reist hij door naar het RijksmuseumTwenthe in Enschede en het Fries Museum Leeuwarden.

Vis

Op 7 februari begint in het Centraal Museum te Utrecht te tentoonstelling Vis Vitalis. Voorbeelden uit de kunst, toegepaste kunst en stadsgeschiedenis tonen de onverwachte schoonheid en sier van de geschubde soorten. De expositie loopt tot 9 mei.

Portret

Janny Lobbezoo, pianist

Interview door Kathinka Minzinga info

**Janny heeft een protestantse achtergrond, en heeft "affiniteit hebbend met het religieuze".
Ze komt uit Tholen en is haar muzikale loopbaan begonnen op het harmonium. Vervolgens speelde ze al op jonge leeftijd, 12 jaar, op het orgel (met 4 manualen en pedalen) en begeleidde de kerkdiensten. Haar grote liefde werd de piano, die ze bij kennissen ontdekte. Ze zat op het Gymnasium en dacht er aan klassieke talen te gaan studeren. Zoals dat in die tijd ging trouwde ze jong, 21, en kreeg spoedig 3 kinderen. Wel had ze pianoles. Haar docente stimuleerde haar vanwege haar talent om alsnog piano als hoofdvak te gaan studeren. Manlief stemde enthousiast in en zo begon op 26 jarige leeftijd alsnog haar studie aan het Brabants conservatorium. Tijdens haar opleiding was er weinig gelegenheid om samen te spelen, ze bereidde zich voor op het solisten diploma, daarna werd ze des te enthousiaster voor het samenspel en speelde samen met vele musici. Een belangrijke doorbraak was daarbij de uitnodiging van Marie-Cecile Moerdijk om mee te werken aan een radio-uitzending.**

L'Hisoire de Babar

Janny Lobbezoo gaat dit jaar met pensioen als docent aan de muziekschool daarom mocht zij haar wens om L'Hisoire de Babar uit te voeren vervullen. Dit is een verhaal voor kinderen over het olifantje Babar, dat wegvlucht voor de boze jagers. Hij wordt opgevangen door een aardige oude dame en wordt na diverse gebeurtenissen uiteindelijk tot koning gekroond. De piano-muziek bij dit verhaal is geschreven door de componist Francis Poulenc en wordt natuurlijk uitgevoerd door Janny. De verteller is Martijne van Dijk, die ook de saxofoon bespeelt. Op 27 juni kunnen we in de Nieuwe Enck in Oirschot, de woonplaats van Janny, dit werk bewonderen. Aan de uitvoering om 14.00 en 15.30 uur werken bovendien 90 kinderen van de ballet- en musical-afdeling van de Muziekschool mee. Te zien aan de uitgebreide speellijst van Janny zal deze uitvoering niet het einde zijn van haar muzikale loopbaan. Janny heeft dit seizoen vele concerten op stapel, onder andere met de zangeres Ruth Carasso.

De uitvoering van de liederen: Canti Danteschi is bijvoorbeeld voor ons als leden van het AKKV bijzonder interessant. Liederen op tekst van Dante, uit De Hel, Louteringsberg en het Paradijs. Deze liederen worden gecombineerd met een lezing van Juke Hudig, schilderes, die geïnspireerd door Dante's Divina Comedia 111 pastels heeft gemaakt. Dit geheel vindt plaats op 30 januari te Schagen om 20.00 uur, info via tel 0224 212413. Voor een volledig overzicht van haar concerten verwijs ik u naar jannylobbezoo@planet.nl

Mijn complimenten heeft ze. Als rode draad en titel voor haar muzikale leven zou ik willen zeggen: Janny, de aanhouder wint. Veel succes in je verdere carrière en bedankt voor het interview ! <<

Nieuws

10e jaargang, nummer 1, februari/maart 2004 – ISSN 1388-7033

Kunst presentie

Machteld Teekens

artikel

Kunst in een niet-commerciële context is meer kunst

Pleidooi voor een nieuwe benadering van de presentatie van beeldende kunst

'Dat is dus echt de laatste keer' dacht ik, nadat ik drie jaar geleden mijn tekeningen en boekwerken exposeerde in de mooiste galerie van Rotterdam; de enige die echt als galerie gebouwd is: de World Trade Centre Art Gallery.
Een mooiere plek had ik me niet kunnen wensen. De omstandigheden waren ideaal, het hing er prachtig bij. Maanden had ik eraan gewerkt, geld bijeen gesprokkeld voor mooie lijsten, een editie in oplage gemaakt van 20 tekeningen, uitgegeven in zelfgemaakte dozen op prachtig papier onder de titel 'Te Amo'. Prikkelende tekeningen waren het die het bloed naar je wangen doen stijgen.
Maar tijdens de opening, bezocht door een 60-tal kennissen en vrienden, zat ik behoorlijk in de rats. Zou ik het geïnvesteerde bedrag eruit halen met de verkoop? Die kennissen uit de straat, die hadden toch interesse? Als ze nu ook maar kochten.
Inderdaad, de investering haalde ik eruit, de kennissen kwamen over de brug. Maar wil ik dat? Is dat waarom ik kunst maak? Nee, dat wil ik nooit meer. Daarom heb ik het project Allerzielen met de stichting De Laurens op touw gezet. Tekeningen, prima. Exposeren, natuurlijk, maar dan in een context waarin niet de verkoop, maar het werk zelf centraal staat. En vragen oproept, die niet meteen door de prijslijst worden gesmoord. Die context, dat kost je meer dan een jaar voorbereiding. Mijn tekeningen voor Allerzielen zijn geïnspireerd door de Etruskische grafportretten van Volterra (100-50 voor Christus). Het begon met uitgebreide gesprekken over deze oude kunst, met Lodewijk Ouwens die als dichter bij het project betrokken raakte, en met het Leidse museum voor Oudheden. Een bezoek aan het British Museum hoorde er ook bij, om daar Etruskische objecten te fotograferen. En studie van dat fascinerende volk uit Toscane. Maar daar bleef het niet bij. Want die portretten zijn niet gemaakt als kopieën van antieke kunst. Dus het gesprek gaat verder: over de dood, de ziel en gedachten daarover bij R. M. Rilke, bij Herman Broch en Rosita Steenbeek. Het werd gevoerd met o.a. een zenmeester, een dominee en een ziekenhuispastor. Toen de kringen in de vijver waren weggetrokken, van de steen die ik erin gooide, werd het tijd om te handelen. Toen pas was de betekenis van die tekeningen tot me doorgedrongen en kon ik handelen. Zo kwam ik bij Stichting De Laurens terecht, waar het concept uitgroeide tot een project waarin ook hedendaagse grafkunst wordt tentoongesteld en de verschillende gesprekspartners hun woord kunnen doen. En bij uitgeverij DuoDuo, die een prachtig boek maakte van de tekeningen en de poëzie bij de tekeningen geschreven door Anneke Brassinga, Gerrit Kleijwegt en Lodewijk Ouwens onder de titel: "Tijdelijk verblijf".
'Kunst is een achterhaald begrip' schrijft Anna Tilroe ondertussen in het NRC ('De kunst verdrinkt', vrijdag 7 november). 'De kunst laat zich niet nauwelijks meer onderscheiden van andere cultuur. Laten we de kunst weer zien als kritiek. Misschien geeft dat een flinter inzicht in wie we zijn'.
Kunst kan zich echter niet profileren als kritiek, wanneer een kunstenaar alles uit zichzelf moet halen en volledig autonoom en origineel moet zijn. Door deze eis worden kunstenaars in een vacuüm gezogen, van waaruit alleen deze roep nog klinkt: als mijn buurvrouw dat schilderij nou maar koopt, dan kan ik tenminste weer een rekening betalen!
Met mijn hele plan en een scala aan contacten klopte ik aan bij het CBK voor subsidie. Afgewezen. Want kunnen die tekeningen wel op zichzelf staan, als ze zijn afgeleid van antieke doden? En als het bij Allerzielen hoort en in de kerk plaatsvindt, dan gaat het toch niet meer om de kunst? En hoe zit het met de marktverruimende effecten?
Ik verwachtte min of meer dat het zo zou gaan. Ik heb toen een bezwaarschrift geschreven, waarvan ik de strekking wel van de daken zou kunnen schreeuwen: de autonomie van de kunst is een mythe. Studeer kunstgeschiedenis en kom erachter dat beeldtradities zijn ontstaan door nabootsen en kopiëren. Bovendien zijn vooral literaire sjablonen vormend geweest voor de beeldende kunst. Zonder vader Kaats zou de 17de eeuwse genrekunst nooit zo'n grote hoogte hebben bereikt.
Het teken van die portretten was dan ook voor mij een manier om te reflecteren op de antieke visie op de ziel en de dood.
En wat de marktwerking betreft: is de markt nou echt alleen de financiële betrekking tussen de kunstenaar en de klant? Is er geen schreeuwende markt op het gebied van levensbeschouwing en spiritualiteit? Beeldend kunstenaars, dichters, musici kunnen daar met hun bijdragen op een open manier op inspelen, zoals ze ook altijd hebben gedaan, zonder direct met antwoorden klaar te staan.
Dus de beeldende kunst hoeft niet te verdrinken, al staat het water haar tot aan de lippen. Als ze zich maar gaat onderscheiden van de waan van de dag. En dat kan ze alleen door zich zeer openlijk, veel explicieter dan in de afgelopen decennia, te verbinden met de eeuwige schoonheid van de poëzie en de religie. Gelukkig heb ik die subsidie op mijn vurige bezwaarschrift toch nog gekregen. <<

Column

terug

nieuwbrievenoverzicht

< terug naar de ‘K’-rubriek

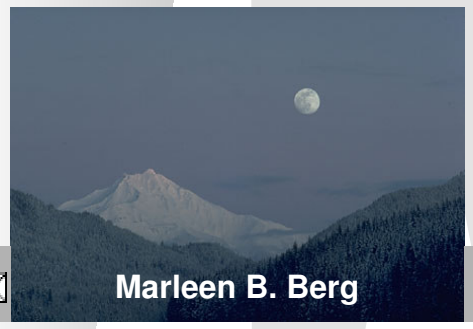

Spiritualiteit

Marleen B. Berg

Column van de voorzitter

Ik kom het de laatste maand overal tegen: spiritualiteit.

Ja, gelukkig ook als inspirerende kracht. Maar verder in tal van zaken waarbij me vooral duidelijk wordt wat moeilijk te begrijpen is. Ook mèt uitleg is het nog steeds moeilijk te vatten. Ik ben tevreden met de omschrijving in onze naam: AKKV, platform voor kunst, spiritualiteit en samenleving. Maar als we praten over de verwezenlijking daarvan is het opeens minder duidelijk: wat moet je doen om zo'n platform te zijn?

Alleen een ontmoeting is niet voldoende, evenmin als een goed concert. Een mooie tentoonstelling bekijken kan een sfeer scheppen maar dat is geen garantie. Samen een tentoonstelling organiseren, een lied laten klinken, een gedicht lezen kan een platform voor kunst en spiritualiteit op gang brengen. We hebben er ook nog eens de samenleving bij genoemd. Ja, kunst en spiritualiteit alleen gaan zweven, we willen in de samenleving staan. Overal om me heen zie ik de moeilijkheid: in het ene centrum overheerst de zweverigheid, op de andere plek komt het niet verder dan ontmoeting; op weer een andere plek zijn er wel ideeën maar lukt het niet om het geld bij elkaar te brengen en ergens anders is alles voor elkaar maar ontbreken de goede mensen te vinden om het te dragen en te inspireren. En dat zijn dan plaatsen die kiezen voor twee van de drie: meestal spiritualiteit en samenleving, een enkele keer spiritualiteit en kunst. Wij willen alledrie. Kunst, komt dat niet uit onszelf? Samenleving: daarvoor kijk ik om me heen. Spiritualiteit; ja, spiritualiteit kan in mijzelf zitten maar gaat pas echt rondzingen wanneer er ook om mij heen wat gebeurt. De plaats, de mensen, dat wat we doen. Dat zijn de idealen. En als bestuur hebben we die idealen maar moeten we werken aan de randvoorwaarden: de idealen mogelijk maken. Zo goed als dat ons mogelijk is.

Even leek het dat er in Laren een tentoonstelling van het AKKV gehouden zou kunnen worden, maar jammer genoeg bleek de ruimte op het laatste moment toch niet bruikbaar te zijn. We blijven op zoek naar een ruimte en een formule die het mogelijk maakt om het met een kleine groep actieve leden uit te kunnen voeren. Meedenkers en -doeners van harte welkom!

Hartelijke groet van Marleen van den Berg

< terug naar de ‘K’-rubriek

10e jaargang, nummer 1, februari/maart 2004 – ISSN 1388-7033

Tentoonstelling

onder auspiciën van de Interkerkelijke gespreksgroep Woubrugge

De tentoonstelling van de Interkerkelijke gespreksgroep Woubrugge speciaal voor AKKV-leden had wat aanloop moeilijkheden: heel weinig aanmeldingen, maar een extra brief deed wonderen. Ondertussen is de sluitingsdatum gepasseerd en kan de groep zich bezig houden met de keuze van het werk (de werken) van de aangemelde kunstenaar. Deze mensen krijgen daarover bericht. Voor de anderen is het wellicht de moeite waard de data alvast in de agenda te zetten. Een goede opkomst (van AKKV-kunstbroeders/zusters) is natuurlijk erg belangrijk.

De tentoonstelling is gepland van 16 t/m 26 april 2004. De officiële opening is op 16 april a.s. De deelnemers aan de expositie worden hier uiteraard ook voor uitgenodigd. De tentoonstelling wordt gehouden in de RK-kerk te Woubrugge. Er komt een officiële uitnodiging.

Algemeen info

Omdat een aantal zaken nog niet bekend zijn, ontvangt u de info niet samen met deze Nieuwsbrief. Wellicht bij het tweede nummer.

Website

akkv.nl

Speciaal voor degenen, die een plaatsje willen op de AKKV-website:
Wat moet u doen:
Maak ook een representatief begin via het akkv-online platform en stuur uw gegevens om op de site te plaatsen. Dit kan zowel via email als via de post. Wat het makkelijkste is.

Wat is het basismateriaal voor een AKKV-studio online ?
1. een tekstje [Worddocument] met informatie over uzelf en uw activiteit zoals u dat zelf graag geplaatst ziet op uw studio-pagina van akkv.nl
2. Eén foto van uzelf
3. Twee digitale foto's van uw werk / uitvoering / activiteit
4. Toelichting bij de foto's [Worddocument]

email akkv.nl

Wanneer u niet in de gelegenheid bent om digitale bestanden aan te leveren, kunt u de informatie voor uw website ook per post opsturen aan:
Mirthe Sleper
van Anrooijstraat 43
5343 BB OSS

Dit nummer werd samengesteld door Rita Hulsman en Feike de Vries.
Kopij voor het volgende nummer (2-2004) moet uiterlijk voor 15 maart 2004 ingeleverd zijn bij Feike de Vries, Van Eeghenstraat 28, 2481, XS Woubrugge. Tel./fax: 0172-519105, of e-mail:

email kopij